

deze firma, daar dit origineele voorschrift hetzelfde is, dat daarna door verschillende tijdschriften werd overgenomen.

Ook mag ik er wel op wijzen, dat de samenstelling daarvan niet zooveel technische bezwaren kan opleveren, dat niet ieder Nederlandsch apotheker de bereiding daarvan kan op zich nemen.

Heeren geneeskundigen, die er derhalve prijs op stellen een praeparaat te ontvangen, dat de door dr. FLESCH opgegeven bestanddeelen bevat, verzoek ik van bovenstaand voorschrift copie te willen nemen. In dezen vorm voorgeschreven en afgeleverd voldoet het recept aan gebruikelijke vormen en kan de apotheker ook de verantwoordelijkheid dragen voor wat hij aflevert.

Onder dankzegging voor de verleende plaatsruimte

Hoogachtend,

's-Gravenhage, November 1906.

J. J. HOFMAN, *Apotheker*.

OSTEOMYELITIS, DIE GEEN OSTEOMYELITIS WAS.

Geachte Redactie,

Hoewel de debatten over het onderwerp „osteomyelitis, die geen osteomyelitis was” gesloten zijn, wilt Gij waarschijnlijk nog wel een slotwoord van mij opnemen, waarbij ik mijn bewering, dat de instructie van den Beroepsraad in deze zaak foutief zou zijn geweest, intrek. Mr. MORTIER HIJMANS heeft in mijn herinnering teruggebracht, dat ik voor ongeveer een jaar op mijn spreekuur een bezoek gehad heb van een rechercheur van politie, die mij namens den voorzitter van den Beroepsraad verschillende vragen heeft gedaan aangaande den getroffenene. Dit bezoek tijdens mijn spreekuur, tusschen andere bezigheden in, heeft bij mij weinig indruk achter gelaten, maar had tengevolge dat de Raad van Beroep mijn opinie volkomen kende.

U dankende voor de opname.

D. H. VAN DER GOOT.

De discussie blijft overigens gesloten.

De Redactie.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

PARIJS. — **Het kanker-instituut.** De Regeering heeft toegestaan het houden eener verloting van 11 millioen francs tot steun van het carcinoom-fonds.

— **Strafrechtelijke verantwoordelijkheid.** Een min en haar kind zijn met lues besmet door een zoogkind, wier ongehuwde moeder aan syphilis leed. Zij heeft toen een eisch van 10.000 francs schadevergoeding ingesteld tegen de moeder, den geneesheer dezer vrouw, den geneesheer en den directeur van het minnenverhuurkantoor en den geneesheer der prefectuur, belast met het toezicht op de zoogkinderen. De beide eersten werden veroordeeld tot een schadevergoeding van 8000 francs tezamen, omdat werd aangenomen, dat beiden wisten aan welk gevaar zij de min blootstelden. De overigen werden vrijgesproken, omdat het niet vaststond, dat het zoogkind tijdens